

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาลักษณะประชากรของนักศึกษา กับพฤติกรรมการเลียนแบบและความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดชมละครโทรทัศน์กับการนำไปใช้ พฤติกรรมพัฒนาตนเองในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงเฉพาะส่วนกลาง จำนวน 400 คน ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร ด้วย t-test และใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว One-way Analysis Of Variance (ANOVA) เปรียบเทียบตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำค่าคะแนนเฉลี่ยเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีทดสอบของ LSD

1. ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 ศึกษาคณะรัฐศาสตร์มากที่สุด และนักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยในหอพัก/บ้านเช่า รายได้นักศึกษาส่วนใหญ่มากกว่า 4,500 บาท

2. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับชมละครโทรทัศน์ทุกวัน ใช้เวลาในการรับชมประมาณ 1 ชั่วโมง มีเหตุผลในการรับชมละครโทรทัศน์ เนื่องจากต้องการเปิดรับชมเอง ซึ่งสถานีโทรทัศน์ที่รับชมบ่อยที่สุด คือ ทั้งช่อง 3 และช่อง 7 โดยลักษณะในการรับชม ส่วนใหญ่จะเปลี่ยนไปชมช่องอื่นเมื่อละครน่าเบื่อ สำหรับบุคคลที่ร่วมรับชมส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะรับชมกับเพื่อน และใช้ระยะเวลาในการติดตามชมละครโทรทัศน์มากกว่า 8 เดือนขึ้นไป

3. การนำไปใช้ประโยชน์จากการชมละครโทรทัศน์โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการรับชมทำให้รู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน บั่นทึงใจ เป็นประโยชน์ที่ได้รับจากการรับชมในระดับมาก ทำให้คลายเครียดจากการเรียนและลดความน่าเบื่อจากกิจกรรมอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก ทำให้ได้ข้อคิด คติสอนใจ คำสอนต่าง ๆ เช่น ทำดีได้ดี ความอิจฉาริษยาเป็นสิ่งไม่ดี อยู่ในระดับมาก

4. พฤติกรรมการลอกเลียนแบบบุคลิกลักษณะทั้ง 3 ด้าน ไม่มีผลต่อลักษณะประชากรของนักศึกษา การเปิดรับชมละครโทรทัศน์ ความสนใจละครโทรทัศน์ การนำไปใช้ประโยชน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า ด้านบุคลิกลักษณะผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมการลอกเลียนแบบบุคลิกลักษณะมากกว่าผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 ด้านความรู้ความสามารถ พบว่า ผู้ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมการลอกเลียนแบบบุคลิกลักษณะมากกว่าผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 ด้านจริยธรรม และผู้ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมการลอกเลียนแบบบุคลิกลักษณะมากกว่าผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะการติดตามชมกับพฤติกรรมการลอกเลียนแบบบุคลิกลักษณะ พบว่า ผู้ที่เคยและดูทุกตอนจนจบ มีเรื่องพฤติกรรมการลอกเลียนแบบบุคลิกลักษณะมากกว่าผู้ที่เคย และดูเกือบทุกตอน ผู้ที่เคยดูบางตอนถ้ามีโอกาส และผู้ที่ไม่เคยติดตามเรื่องใดเป็นพิเศษ และลักษณะเนื้อหาที่ชื่นชอบกับพฤติกรรมการลอกเลียนแบบบุคลิกลักษณะ ด้านความรู้ความสามารถ และด้านจริยธรรม พบว่า ผู้ที่ชื่นชอบละครชีวิตรักมีพฤติกรรมการลอกเลียนแบบบุคลิกลักษณะมากกว่า ผู้ที่ชื่นชอบละครตลกเบาสมอง

The aim of this thesis is to study the demographic characteristics of the students and their imitative behaviors, as well as the relationship between viewing behavior and self-development. This quantitative research used a questionnaire as the main tool for data collection. The sample population consisted of 400 Ramkhamhaeng University students. The data was analyzed using descriptive statistics, such as mean scores, percentages, standard deviation, a t-test, and a one-way analysis of variance (ANOVA). The LSD method was used in case differences were found at a statistically significant level of .05.

1. The findings indicate that the majority were males, studying in the fourth year in the faculty of Political Science. The majority of the students resided in dormitories or rented houses. Their income was more than 4,500 baht.

2. The majority viewed television dramas every day for about one hour. They preferred to view television dramas by themselves. The TV channels most viewed were Channel 3 and Channel 7. Their viewing behavior was such that they would change the channel when the drama was boring. They viewed the drama with friends and spent more than eight months viewing a particular drama.

3. Overall, the benefits derived from viewing drama were at a moderate level. The majority found that viewing drama was entertaining and fun at a high level. It could reduce stress from study and reduce boredom from other activities at a high level. It gave the audience food for thought, for example regarding the fact that doing good deeds yields good results, or jealousy is not a good thing. This was at a high level.

4. The three aspects of imitative behaviors did not affect the demography of the students in their viewing of television drama, their interest in TV drama, and the benefits of viewing such programs at a statistically significant level of .05. In regard to personality, students studying in their second year had a higher level of imitative behavior than those studying in their third year. In regard to knowledge, it was found that students studying in their first year had a higher level of imitative behavior than those studying in

their third year. In regard to ethics, first-year students had a higher level of imitative behavior than did third-year students. The analysis of viewing behavior and imitative behavior indicates that those who used to view the drama and viewed every episode had a higher level of imitative behavior than those viewing almost every episode, or just some episodes, or those not viewing any particular drama. In regard to the content and imitative behavior with respect to knowledge and ethics, it was found that those who favored romantic dramas had a higher level of imitative behavior than those who favored comedies.